

Association de la Ville et des Communes
de la Région de Bruxelles-Capitale ASBL

Vereniging van de Stad en de Gemeenten
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vzw

PARKEERRETRIBUTIES

Concessies behouden, maar beperkt

Gemeenten kunnen parkeerbelastingen heffen, maar ze kunnen ook kiezen voor retributies en parkeerbeheer door middel van een concessie. Deze mogelijkheden zijn geëvolueerd, zowel op het vlak van rechtspraak als regelgeving. De keuze voor een concessiehouder (meestal een privéonderneming) wierp vragen op met betrekking tot het beheer van de openbare dienst (eventuele delegatie van de gemeentelijke bevoegdheid aan een privépersoon) en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (toegang tot gegevens van de DIV voor de concessiehouder). Het Grondwettelijk Hof heeft de wet geannuleerd die deze toegang mogelijk maakte. Het parkeren in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt momenteel gereorganiseerd op basis van de ordonnantie van 22 januari 2009 tot oprichting van het Brussels Hoofdstedelijk Parkeeragentschap. Er wordt wel nog gewacht op de toepassingsbesluiten. Op termijn wenst het gewest dit systeem te harmoniseren en een gecentraliseerd gewestelijk beheer in te voeren¹.

Deze bijdrage bespreekt de evolutie van de problematiek met betrekking tot parkeerbelastingen en -retributies (de wet van 22 februari 1965, de recente rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en het Hof van Cassatie).

1. Wetgeving – terugblik

De voorbije jaren was er heel wat rechtspraak rond het gemeentelijk parkeerbeheer. Hoewel het hierna beschreven systeem zal evolueren, staan we even stil bij:

- de mechanismen van gemeentelijke belastingen en retributies
- het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 mei 2010: dit arrest annuleert een aantal bepalingen van de wet van 22 december 2008 tot wijziging van de wet van 22 februari 1965 die gemeenten toelaat om parkeerbelastingen en -retributies te heffen
- de rechtspraak van het Hof van Cassatie van 29 mei 2009 met betrekking tot het parkeerbeheer door middel van een concessie (afwezigheid van delegatie van de gemeentelijke bevoegdheid en toegang tot de gegevens van de DIV)
- in een volgend nummer komen we terug op de ordonnantie van 22 januari 2009² met betrekking tot de organisatie van het parkeerbeleid en de oprichting van het

¹ Zie antwoord van minister Brigitte GROUWELS op schriftelijke vraag nr. 302, Parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

² B.S., 30 januari 2009, pg. 7287.

Parkeeragentschap, en de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof van 29 juli 2010 die erop betrekking heeft³

1.1. De wet van 22 februari 1965 machtigt gemeenten om parkeerretributies te innen⁴:

“Wanneer de gemeenteraden reglementen inzake parkeren vaststellen overeenkomstig de wetgeving en de reglementen op de politie van het wegverkeer, dan kunnen zij, afgezien van de inrichting van zones voor het beperkt parkeren, “blauwe zones” genaamd, parkeerretributies instellen op de motorvoertuigen.”

Deze **machtiging** is absoluut vereist om gemeentelijke retributiereglementen een wettelijke grond te geven⁵.

1.2. De wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer⁶ stelt dat gemeenten kunnen kiezen voor **belastingen of retributies**.

1.3. De wet van 22 december 2008⁷ (art. 14, 15, 16) heeft die van 1965 gewijzigd:

- Artikel 1 (art. 14 van de wet van 2008): *“Wanneer de gemeenteraden, (...) reglementen inzake het parkeren vaststellen (...), kunnen zij **parkeerretributies of –belastingen** instellen of parkeergelden bepalen in het kader van **concessies of beheersovereenkomsten** inzake het parkeren op de openbare weg.”*
- Artikel 15: *“Gemeenten, concessiehouders en autonome gemeentebedrijven zijn gemachtigd om de identiteit van de houder van de nummerplaat op te vragen bij de overheid die belast is met de inschrijving van de voertuigen in overeenstemming met de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.”*
- Artikel 16: *“De retributie wordt ten laste gelegd van de houder van de nummerplaat van het voertuig.”*

Het doel van de wetwijziging van 2008 was een wettelijke oplossing te vinden zodat concessiehouders onbetaalde parkeerretributies konden innen zonder het gemeentelijke parkeerbeheer te belemmeren⁸. Verschillende vonnissen hadden bevestigd dat de concessiehouder niet gemachtigd was om gegevens op te vragen bij de DIV. Bijgevolg kon de concessiehouder de persoon die de retributie verschuldigd was, niet in gebreke stellen. De wetgever wilde dan ook komaf maken met deze moeilijkheid voor privébedrijven.

Tegen deze artikelen werd een beroep ingediend bij het Grondwettelijk Hof, wat leidde tot de annulering.

---

³ Grondwettelijk Hof, 29 juli 2010, nr. 89/2010, *B.S.*, 20 augustus 2010, pg. 54358.

⁴ *B.S.*, 23 maart 1965.

⁵ Artikel 37 van de wet van 7 februari 2003⁵ heeft artikel 1 van de wet van 1965 vervangen, *B.S.*, 25 februari 2003, pg. 8989.

⁶ *B.S.*, 11 augustus 2005, pg. 34722.

⁷ *B.S.*, 29 december 2008, pg. 68722.

⁸ *Parl. St.*, Kamer, 2008–2009, DOC 52–1608/001, pg. 16.

2. Parkeerbelasting –retributie

2.1. De belasting

Gemeenten kunnen parkeerbelastingen heffen. Ze baseren zich hierbij op de gemeentelijke autonomie beschreven in artikel 41 en 162 van de Grondwet. Die bevoegdheid laat hen toe om alles te regelen wat onder het gemeentelijk belang valt. Artikel 170 kent de bevoegdheid toe om belastingen te heffen.

Overeenkomstig artikel 117 van de Nieuwe Gemeentewet regelt de gemeenteraad in de praktijk alles wat onder het zogenaamde gemeentelijk belang valt, door belastingreglementen aan te nemen:

- Het parkeerbeheer gebeurt dus “intern”. De gemeente int de verschuldigde belasting bij de belastingplichtige die de openbare weg gebruikt⁹. De vaststellingen gebeuren in dit geval door gemeentepersoneel dat speciaal werd aangesteld.
- Ingevolge artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet wordt de gemeenteontvanger belast met de invordering van de belasting¹⁰.
- De belasting biedt een aantal voordelen: de gemeente is, bij het nastreven van het gemeentelijk belang, vrij om belastingen te heffen in vrijwel iedere materie¹¹.
- In tegenstelling tot de retributie vormt de belasting geenszins de tegenprestatie voor een dienst die de belastingplichtige ten individuele titel geniet¹².
- Er bestaat geen verplichting tot proportionaliteit tussen het bedrag van de belasting en de kostprijs voor de dienst¹³.
- De belastingplichtige, vrij aangeduid door de overheid, kan bij het college een klacht indienen tegen een gemeentebelasting¹⁴.
- Inzake belastingen beschikt de overheid bij de invordering over prerogatieven (onder meer het 'privilège du préalable' en de ambtshalve uitvoering) die bij retributies niet gelden¹⁵.

---

⁹ De wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen, *B.S.*, 31 december 1996.

¹⁰ Artikel 136 van de Nieuwe Gemeentewet luidt als volgt: *“De gemeenteontvanger wordt alleen en onder zijn verantwoordelijkheid belast met :*

1° het houden van de boekhouding van de gemeente en het opstellen van de jaarrekeningen; 2° de invordering van de ontvangsten van de gemeente; 3° het innen van de regelmatige schuldvorderingen; 4° de heffing, in voorkomend geval door een gedwongen tenuitvoerlegging, van de gemeentebelastingen, met toepassing van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen (...).”

¹¹ Onder controle van de toezichhoudende overheid en indien deze bevoegdheid niet uitdrukkelijk is onttrokken aan de bevoegdheid van de gemeente.

¹² RvS, 9 maart 2009, nr. 191.206.

¹³ Arbitragehof, 17 december 2003, nr.164/2003.

¹⁴ Administratief beroep zoals beschreven in artikel 9 van de wet van 24 december 1996.

¹⁵ De inkohiering van de fiscale schuld vormt een uitvoerbare titel ten opzichte van de belastingplichtige. De uitvoerbare titel voor de invordering van de retributie is een vonnis van hetzij de vrederechter, hetzij de rechtbank van eerste aanleg.

Een aantal gemeenten gebruiken dit mechanisme, met weinig problemen. We zullen dan ook vooral stilstaan bij de andere mogelijkheid, namelijk de inning van parkeerretributies via een private concessiehouder.

2.2. De retributie

Gemeenten hebben de mogelijkheid om retributies te innen als tegenprestatie voor het ter beschikking stellen van een deel van de weg voor parkeerdoeleinden¹⁶.

- Bijgevolg is de aard van de relatie tussen de burger en de gemeentelijke overheid, de regie of de concessiehouder contractueel.
- De geadmistriceerde doet vrijwillig beroep op een aangeboden dienst. De retributie voldoet aan de volgende essentiële karakteristieken¹⁷: ze is verschuldigd als tegenprestatie voor een verleende dienst en de prijs is evenredig met de kost voor de dienstverlening.
- De burger stemt in principe vrij in met de dienst¹⁸.
- Het stelsel – schijnbaar soepeler dan de belasting – wordt gecompenseerd door een vereiste die bij belastingen ontbreekt¹⁹, namelijk de **noodzaak tot voorafgaande wettelijke machtiging voor de instelling van de retributie**²⁰.
- Aangezien het een contract betreft (en niet een manifestatie van een unilaterale wil van de overheid om een belasting te heffen in het algemeen belang en om zijn opdrachten van openbare dienstverlening te vervullen, wat het karakter van openbare orde van de belasting rechtvaardigt), kan de gemeente geen gebruik maken van het 'privilège du préalable'.
- De schuld bij niet-betaling van de retributie is van burgerlijke aard.

Wat het parkeren betreft, biedt het stelsel van retributies het aanzienlijke voordeel voor de gemeente dat het beheer uitbesteed kan worden, hetzij door de oprichting van een autonome regie, hetzij door een beheersovereenkomst.

De “externe beheerder” krijgt de volgende opdrachten:

- inning van de retributie voor het parkeren op de gemeenteweg voor rekening van de overheid
- vaststelling van overtredingen op het retributiereglement
- informatie inwinnen over de identiteit van de houder van de nummerplaat van het voertuig

Dit hele mechanisme werd in vraag gesteld ingevolge de annulering van de wet van 22 december 2008. Voorts is er ook de ordonnantie van 22 januari 2009 die het parkeren in Brussel

---

¹⁶ Art.37 van de wet van 7 februari 2003, *B.S.*, 25 februari 2003, pg. 8989.

¹⁷ E. WILLEMART, “Gemeentelijke belastingen en retributies”, *Nieuwsbrief Brussel* 2003–4, pg. 4.

¹⁸ Luik, 13 september 2002, *F.J.F.*, 2002/242, pg. 720.

¹⁹ Inzake belastingen beschikt de gemeente over door de Grondwet toegewezen autonomie. Rekening houdend met enkele beperkingen neemt de gemeenteraad belastingreglementen aan die haar opportuun lijken. Dit geldt niet voor retributies.

²⁰ Voor een analyse van deze kwestie, zie E. WILLEMART, *op.cit.*, pg. 8.

reorganiseert. De parkeerhervorming in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en het toekomstig beheer met de hulp van het Parkeeragentschap zal in het volgende nummer behandeld worden.

3. De wet van 2008 geannuleerd omwille van een bevoegdheidskwestie

Het Grondwettelijk Hof heeft de bepalingen geannuleerd van de wet van 2008 die de concessies en de toegang van de concessiehouders tot persoonsgegevens expliciet toeliet. Deze annulering kwam er vanwege de onbevoegdheid van de federale wetgever om een wet te maken over een gewestelijke aangelegenheid.

De aanvullende verkeersreglementen die gemeenteraden kunnen aannemen conform artikel 2 van de gecoördineerde wetten op het wegverkeer van 16 maart 1968, beogen een aanpassing van de reglementen aan lokale of bijzondere omstandigheden en kunnen, door hun aard zelf, geen regels bevatten van algemene politie. Bijgevolg vallen ze onder de bevoegdheid van de gewesten en niet van de federale Staat.

De wet van 1965 blijft volledig van toepassing, maar in de versie van vóór de wijziging van 2008.

Het Hof stelt de schending van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen vast²¹.

De bijzondere wet **kent aan de gewesten** de principebevoegdheid toe inzake **organieke wetgeving van de gemeenten**²². Het Grondwettelijk Hof stelt het volgende:

“(...) de Grondwetgever en de bijzondere wetgever (...) hebben aan de gemeenschappen en de gewesten de volledige bevoegdheid toegekend tot het uitvaardigen van regels die eigen zijn aan de aan hen toegewezen aangelegenheden. Behoudens andersluidende bepalingen heeft de bijzondere wetgever het gehele beleid inzake de door hem toegewezen aangelegenheden aan de gemeenschappen en de gewesten overgedragen.

*De vestiging en de invordering van gemeentebelastingen **vallen onder de organisatie, de bevoegdheid en de werking van de gemeentelijke en provinciale instellingen.**”*

De organisatie en het beleid met betrekking tot de politie, inclusief artikel 135, § 2 van de Nieuwe Gemeentewet²³, **vallen onder de bevoegdheid van de federale wetgever**. De algemene reglementen die aangenomen worden op basis van de wet op het wegverkeer²⁴, vallen onder de **regels van algemene politie** (federale bevoegdheid).

De wet op het wegverkeer biedt daarentegen de mogelijkheid om **aanvullende reglementen** uit te vaardigen. De gemeenteraad neemt dan ook reglementen aan die op gemeentewegen gelden. Het Grondwettelijk Hof merkt op dat de aanvullende verkeersreglementen vanwege hun aard geen

²¹ Artikel 6, §1, VIII, lid 1, 1° en artikel 6, §4, 3° van de wet van 8 augustus 1980 worden ingeroepen.

²² De bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de institutionele hervormingen, gewijzigd door de bijzondere wet van 13 juli 2001, *B.S.*, 3 augustus 2001, pg. 26636 (zie art. 6, §1er, VIII, lid 1, 1°).

²³ Art. 135, § 2 van de Nieuwe Gemeentewet: *“De gemeenten hebben ook tot taak het voorzien, ten behoeve van de inwoners, in een goede politie, met name over de zindelijkheid, de gezondheid, de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen en in openbare gebouwen (...)”*

²⁴ Wet van 16 maart 1968, *B.S.*, 27 maart 1968. Een gecoördineerde versie van deze wet is beschikbaar op www.vsgb.be > publicaties > gecoördineerde wetgeving.

regels kunnen bevatten van algemene politie en dus vallen onder de bevoegdheid van de gewesten.

Over de aanvullende reglementen: zie "Katern van de Mobiliteitsgids" nr. 6, 2007 (beschikbaar op www.vsgb.be)

3.1. Gevolgen van de annulering – huidige toestand

De terugkeer naar de toestand vóór de wet van 2008 doet twee vragen rijzen, waarop het antwoord terug te vinden is in twee arresten van het Hof van Cassatie van 29 mei 2009, voorafgegaan door een overvloedige rechtspraak²⁵.

3.1.1. Kan de gemeente gebruik maken van een concessie om het parkeren te beheren?

Deze eerste vraag verwijst naar een eventuele delegatie van de gemeentelijke bevoegdheid, hetgeen onmogelijk zou zijn zonder wettekst, ten voordele van een concessiehouder.

De concessie van een openbare dienst (gemeentelijk) kan gebeuren op twee manieren: ofwel levert de overheid een dienst aan een privépersoon (domeinconcessie), ofwel kent de overheid aan een derde *“de zorg toe om te voldoen aan een collectieve behoefte van de bevolking”*²⁶. De concessiehouder moet, in principe en onder toezicht van een overheid²⁷, een vergoeding innen die door de gebruikers verschuldigd is²⁸.

Het Grondwettelijk Hof herneemt het dispositief van een arrest van het Hof van Cassatie van 29 mei 2009: *“Door aan een particulier een concessie te geven voor de materiële organisatie van het betaald parkeren en hem de controle toe te vertrouwen van het naleven van het parkeerreglement, delegeert de gemeente niet haar bevoegdheid aan een derde maar beheert zij een openbare dienst op de wijze die haar het meest geschikt lijkt ... Uit het feit zelf dat krachtens de voormelde wet van 22 februari 1965 de gemeenteraden gemachtigd zijn parkeerheffingen uit te voeren en dat concessies vereist zijn om deze heffingen effectief uit te voeren wanneer de gemeente hiertoe niet de nodige administratieve sterkte heeft, vloeit voort dat de concessionaris de opdracht moet kunnen krijgen de parkeerheffingen te innen en de opbrengst hiervan te ontvangen voor rekening van de gemeente.”*²⁹

Het beheer door middel van een concessie wordt niet fundamenteel in vraag gesteld³⁰, aangezien de gemeente haar bevoegdheid niet delegeert aan de externe beheerder. De lokale overheid baat enkel een toevertrouwde openbare dienst uit op de wijze die haar het meest gepast lijkt.

---

²⁵ Zie in het bijzonder: Vrederechter, Oostende, 22 januari 2008; Vrederechter, Aalst, 18 april 2007; Vrederechter, Aarlen, 14 mei 2004, niet gepubliceerd.

²⁶ V. SEPULCHRE, *Mémento de la fiscalité locale et régionale*, 2009, Kluwer, pg. 49.

²⁷ Ingevolge artikel 232 van de Nieuwe Gemeentewet is de gemeenteraad het bevoegde orgaan binnen de gemeente om in te stemmen met de concessie.

²⁸ M. A. FLAMME, *Droit administratif*, Bruylant, Brussel, 1989, nr. 473.

²⁹ Cass., 29 mei 2009, C.08.0129.N/1 (Inforum nr. 239678).

³⁰ Bij wijze van voorbeeld: de Vlaamse Regering heeft het decreet van 9 juli 2010 goedgekeurd, *B.S.*, 26 juli 2010, pg. 47689. Hierop komen we terug in een tweede deel van de studie.

3.1.2. Mag de concessiehouder de identiteit van de houder van de nummerplaat nog opvragen³¹?

Artikel 15 van de wet van 2008 machtigde de concessiehouders uitdrukkelijk om de identiteit van de houder van de nummerplaat op te vragen bij de DIV. Op basis van artikel 16 van de wet diende dezelfde persoon het bedrag van de retributie te betalen.

Wat is de toestand na de annulering van deze bepalingen?

Op dit punt verwijst het Grondwettelijk Hof naar een arrest van het Hof van Cassatie van 29 mei 2009³²: *“Artikel 10 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, zoals van toepassing vóór zijn opheffing bij wet van 7 maart 2007 belet niet dat een gemeente bestuursdocumenten ter beschikking stelt van een vennootschap in zoverre dat nodig is om die vennootschap toe te laten de openbare dienst te verlenen, waartoe zij zich in het kader van een concessie van openbare dienst verbonden heeft.”*³³

Het cassatieberoep dat leidde tot het arrest van 29 mei 2009, werd ingediend tegen een vonnis van de vrederechter van Aalst van 26 juni 2007. Hij had niet enkel toegelaten dat de gemeente gegevens kon opvragen bij de DIV, maar vond ook dat de gemeente het recht had om deze gegevens mee te delen aan private concessiehouders die parkings uitbaten met het oog op de inning van retributies³⁴. Een clause in de beheersovereenkomst verplicht de onderneming echter om de persoonlijke gegevens uitsluitend te gebruiken voor *“de uitbating van een publieke dienst toegekend voor de inning van gemeentelijke parkeerretibuties.”*

Bij gebrek aan een wettelijke bepaling die dit uitdrukkelijk toelaat, kan de concessiehouder geen directe toegang meer hebben tot de gegevens van de DIV. Bovendien weigert de DIV vanaf 1 januari 2011 iedere overdracht van gegevens aan derden buiten de overeenkomsten voor de mededeling van gegevens die afgesloten werden met uitdrukkelijke toelating van de commissie voor de bescherming van de private levenssfeer.³⁵

We kunnen besluiten dat het beheer door middel van een concessie niet volledig onmogelijk is geworden. De gemeente kan het parkeren nog steeds op deze manier uitbaten. Door de

---

³¹ Voor een analyse van de situatie, zie H. SCHMIDT, “Parkeren, retributies en uitbesteden: niet zomaar! », *Nieuwsbrief Brussel*, 2008–2, pg. 7. Dit artikel is terug te vinden op www.vsgb.be > documenten, onder de titel “Controle van het betalend parkeren door een privéonderneming: probleem met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer”.

³² Voor een analyse van dit arrest, zie H. SCHMIDT, “Het Hof van Cassatie maakt brandhout van het privacy-excuus om parkeerretibuties niet te moeten betalen”, www.vsgb.be > actua > 13/7/2009.

³³ Cass., 29 mei 2009, C.08.0130.N/4 (Inforum nr. 241448).

³⁴ De vrederechter besloot het volgende: de beheersovereenkomst bepaalt (...) dat de verweerders een lijst van de kentekenplaten overmaken aan de gemeente om de vereiste identificatie uit te voeren. (...) Dat de verweerders zich enkel bezighouden met de invordering van de bedragen onder leiding en toezicht van de stad en dat de medewerking van de stad vereist is voor de invordering, aangezien de gemeente als enige toegang kan krijgen tot de gegevens van de DIV. (...) Dat de stad Aalst gemachtigd is om aan de verweerders de identificatiegegevens mee te delen van de eigenaar van een voertuig die zijn opgevraagd bij de DIV om de invordering van de retributies mogelijk te maken.”

³⁵ Zie “Stationnement dépenalisé : autorisation dorénavant nécessaire pour l'accès à la DIV”, in www.uvcw.be > actualités > 19 nov. 2010.

annulering van de bepalingen van de wet van 2008 en de terugkeer naar de oude versie lijkt het toepassingsveld van de concessie wel kleiner te worden. De concessiehouder kan voortaan enkel:

- overtredingen op de gemeentereglementen vaststellen
- de vaststellingen overmaken aan de gemeente, met de gegevens van de nummerplaat³⁶

Op initiatief van het gewest zal het hieronder beschreven systeem in de toekomst geharmoniseerd worden. Wij zullen hier later op terugkomen.

Zie ook

Modellen van belastingreglementen en retributiereglementen:

Op www.vsgb.be > Publicaties > Modeldocumenten vindt u alle modellen van belastingreglementen en retributiereglementen met betrekking tot parkeren

Wet betreffende de politie van het wegverkeer:

Op www.vsgb.be > Publicaties > Gecoördineerde wetgeving vindt u de gecoördineerde versie van de wet betreffende de politie van het wegverkeer gecoördineerd door het koninklijk besluit van 16 maart 1968 (de zogenaamde basiswet)

---

³⁶ Zie D. LAGASSE, nota onder arrest Grondwettelijk Hof, 27 mei 2010, nr.59/2010, *J.T.*, 2010, pg. 561.